

Af: Charlotte Lind, Svanvej 35, 5000 Odense C

Hvad er en 'rigtig' ferie for børn?

Skammen over ikke at have råd

Sommerferietid er ensbetydende med en del voksne, der vrider hænder og bider negle. Fordi de ikke har midlerne til at give deres børn den 'rigtige' ferieoplevelse. Mange voksne skammer sig måske ligefrem over ikke at have råd til dyre rejser. Men er det dybest vilde ferieudskejelser, vores børn sukker efter at få? Det er ganske vist som om flyvture til fine all-inclusive hoteller i Langtbortistan bliver det, der sætter dagsordenen for, om der er noget at fortælle om, når man vender tilbage til skolen efter en lang sommerferie. Men er det måske, fordi vi voksne putter den overbevisning ind i vores kære børns hoveder?

Jeg faldt i flyfælden

De seneste år har min datter og jeg været på camping på dejlige Langeland. Vi har begge nydt det og været velsignet med solskin og varmt badevand. Men jeg gik med en ulmende følelse af, at det ikke var (godt) nok. Lige dele skilsmisse-barn-skal-ikke-lide-nød og det-er-nu-alligevel-for-tamt-med-camping kørte rundt i min tankeblender. Skubbet lidt på vej af min datters fabeln om flyrejser, og den og den skal dér og dér hen. Ikke at det var hendes ord, der blev tungen på vægtskålen, men jeg endte med at falde i flyfælden denne sommer. Bookede en tur med sydlig solgaranti i den tro, at jeg nu havde serveret det ypperste feriemåltid for mit 12-årige afkom. Ro på badebolden – nu havde hun også noget at berette, når 6. klasse bliver skudt i gang.

Fravær af ferie-kick

Og dejligt var det. 37 grader i skyggen og klart vand i både poolen og havet. Søde mennesker overalt og ren afslapning. Helt ned i tempo. Men den helt særlige magi og *connection*, jeg havde håbet - og forventet - at mærke under parasollen med både mig selv og min datter, indfandt sig aldrig helt. Måske det skyldtes, at jeg tog af sted med en kæmpe bekymring i baghovedet, fordi der er alvorlig sygdom i min familie? Måske kronprinsessens begyndende præpubertære opførsel og deraf følgende syn på tilværelsen havde sin del af ansvaret for, at det ikke gik helt, som jeg havde drømt om. Måske det bare var, fordi vi begge dybest set var lidt mætte, da vi pakkede kufferten, af indtryk oven på et turbulent år? Lige meget hvad årsagen var, så indrømmer jeg blankt, at skuffelsen over fraværet af ferie-kick havde en anelse svært ved at finde sin plads i mit indre. For slet ikke at tale om følelsen af at være en lille smule til grin for mine egne penge. Det ændrede sig heldigvis, men på en anden måde, end jeg havde kunnet forudse.

Ægte feriegående

Vi tog på camping. En halv time fra, hvor vi bor. Ikke noget fint og fancy. Bare vores lille iglotelt og noget at sove i og på. Efter turen ud i det danske sommerland føler jeg mig ikke længere snydt for ferie-euforien. Jeg har oplevet ægte feriegående og fået skåret ud i pap, hvad der for min datter er en dejlig ferie. Med ordene: "Mor, jeg synes egentlig, at den bedste måde at holde ferie på, er ved at være på camping", blev det slået fast med syvtommersøm, at det i k k e handler om at betrage ferien med tax-free shopping og parasailing for, at den er god og rigtig. Jeg testede hendes udsagn med "Måske camping sydpå?" men fik svaret: "Nej, mor, det er mega godt det her". Jo, tak. Så kan jeg lære det. At vi forlængede vores halvdagsbesøg hos en camperende veninde til et overnatningsbesøg har fået prisen for at være den fede måde at holde ferie på.

Ferie i børnehøjde

Telt og luftmadrasser kan åbenbart noget. Især når det bliver kombineret med sød legekammerat og at kunne løbe frit rundt og føle sig uafhængig. Det døgn, vi tilbragte på campingpladsen, føltes som en vidunderlig evighed. Her mærkede vi begge, den ægte følelse af at være nede i gear. Følelsen af bare at være. Det var ikke meget, jeg så til min datter. Hun tjekkede ind og ud efter forgodtbefindende – og hun nød det. Dét var ferie i børnehøjde og med et lykkeligt barnehjerte, som bankede højt. Når min datter har det godt, er jeg glad. Turen sydpå? Den har vi ikke brugt ret meget krudt på at tale om. Det bedste ved den var vist tanken om den, før den fandt sted. En ny campingekspedition er derimod blevet vendt mange gange og nu endegyldigt besluttet. Hvis jeg ender med at investere i et 5-stjernet telt, er det ene og alene for min egen skyld. Min datter hun blæser på stjernerne. Hun vil bare gerne være - med sand mellem tæerne, en is i hånden og lov til at være oppe så længe, som hun har lyst til.